

Bulgara **ESPERANTISTO**

Esperanto-kurso en Trojan. Gvidanto Ivan Lišev

Lerni Esperanton kaj samtempe ĝui la Nigran Maron—
kio pli plaĉa ol tio? (vd. paĝon 9)

ENHAVO

* * *	Renkonte al la tridek naŭa	1
* * *	Rezolucio de la plenkunsido	
* * *	de CK de BEA	2
* * *	Да посрещнем достойно XI	
	конгрес на БКП и 39-ия конгрес	
	на българските есперантисти	
	(призив)	6
* * *	Malfermita letero al Luis	
	Korvalan	6
	Nikolaj Antonov. Balado pri unu	
	pano. Tradukis V. Oljanov . .	7
	Georgi Mihalkov. La fortikaĵo de	
	Ĉerven	7
	Stojan Kostadinov. La du herooj	8
	Flori Nikolov. Internaciaj E-kursoj	
	por instruistoj	9
	Lasto Nikov. E-renkontiĝo en Plov-	
	div	10
	Georgi Mihalkov. Internacia E-la-	
	borbrigado en Ĉerven	10
	Nejko Nejkov. Neforgesebla E-ren-	
	kontiĝo	10
	Belka Beleva. La 60-a Universala	
	Kongreso de Esperanto	11
	Michel Duc Goninaz. Bonkvalita	
	spektaklo	14
	D-ro H. Tonkin. El la ferma paro-	
	lado	14
* * *	Rezolucio de la Komitato	
	de UEA	15
	S. Lomp. Esperanto-renkontiĝo en	
	Helme	15
* * *	Esperanto en Portugalio . .	16
* * *	Celhave kaj sisteme (pri la	
	Sciencaj Vesperoj en Budapeŝto)	16
	M. Jjub. Rakonto pri vjetnama in-	
	fano	IV

Sur la kovrilpaĝo

Parto de la partoprenantoj en la Internaciaj E-kursoj por Instruistoj en Burgas antaŭ la kursejo (vd. paĝon 9)

Foto: L. Niko

Abonkotiĝo: jara — 1,40 levoj. Por eksterlando — 3,44 lv., 5 rubloj, 2,50 dolaroj aŭ egalvaloro. Por Albanio, ĈSSR, Hungario, Jugoslavio, Pollando, Rumanio, GDR, Sovetunio — 2 lv., 2,50 rubloj, 1 dolaro aŭ egalvaloro. Aparta numero — 0,14 lv.

Reklamtarifo: 0,15 lv. por cm²; sur tuta kovrilpaĝo — 80 lv.; korespondanconoj: 5 stotinkoj por ĉiu vorto; eksterlandaj adresoj — publikigataj senpage.

RENKONTE AL LA TRIDEK NAŬA!

Lastatempe okazis plenkunsido de la Centra Komitato de BEA, kiu okupiĝis ĉefe pri la antaŭstaranta 39-a kongreso de la bulgaraj esperantistoj.

En la estrarraporto kaj la viglaj diskutoj oni substrekis la gravecon de la kongreso kaj la neceson de bona preparo por ĝia sukcesa kaj fruktodona okazigo.

Ekskluziva momento en la kongresa preparlaboro estas la fakto, ke antaŭ nia landa esperantista kongreso okazos la XI kongreso de la Bulgara Komunista Partio. Por la bulgara esperantistaro la inda renkonto de la partia kongreso levos alte la nivelon de la preparperiodo de nia 39-a.

Do, kiel videble, ni havas tre seriozan pretekston por pripensi bone, kiajn novajn iniciatojn ni povas organizi por respondi dece al la postuloj de la politika momento kiel en la interna vivo de nia lando, tiel ankaŭ el vidpunkto internacia. Ja ni vivas en epoko, kiam oni devas ankoraŭ pli aktive organizi la lukton por la internacia paco, precipe post la historiaj decidoj de la Tuteŭropa Konferenco pri Sekureco kaj Kunlaborado en Helsinki. Al la atakoj de la imperiismaj fortoj oni devas kontraŭstarigi la unuecan fronton de ĉiuj pacamaj fortoj, parto de kiuj estas ankaŭ la esperantistoj-pacbatantoj.

Tiurilate novan pacprogramon proponas la decidoj de la lasta Asembleo de la Organizaĵo de Unuiĝintaj Nacioj. Precipe gravaj tiurilate estos la decidoj de la XXV Kongreso de la Komunista Partio de Sovetunio, kiu okazos en februaro 1976.

Oni povas konkludi, ke la politikaj cirkonstancoj en la momento de la kunvoko de nia 39-a permesos al ni percepti tute klare la perspektivon de agado de la bulgara esperantistaro en la sekvanta kvinjara periodo.

Havante tion antaŭvide, la plenkunsido konkretigis la taskojn antaŭ la Estraro, antaŭ la distriktaj komitatoj, la societoj kaj la sekcioj de BEA en tiu respondeca periodo.

En la rezolucio de la plenkunsido estis fiksitaj la fundamentaj taskoj en la organiza, kultur-kleriga kaj kursa laboro de niaj komitatoj, societoj kaj sekcioj.

Aparte seriozajn taskojn oni formulis rilate la organizan plifortigon de la Asocio per kreo de novaj esperantistaj societoj kaj per plimultigo de la membraro. Laŭ tute konkretaj kontrolciferoj ĉiu distrikta komitato devas streĉi siajn fortojn kaj realigi la aprobitan programon. La samo validas pri la agado de la komitatoj kaj la societoj rilate la abonkampanjon de „Bulgara Esperantisto“.

Ni ne dubas, ke la bulgara esperantistaro realigos novan etapon en sia agado por povi raporti antaŭ la kongreso pri novaj sukcesoj. Ĉar la objek-

tivaj cirkonstancoj estas favoraj, multo dependas de niaj propraj volo kaj preteco. Se oni komencus tuj la konkretigon de la taskoj kaj plian disdividon inter la membraro, oni gajnos valoran tempon kaj nepre atingos seriozajn rezultojn en la intereso de nia landa kaj internacia esperantista movado.

Organizite kaj entuziasme antaŭen renkonte al nia 39-a kongreso!

PLENKUNSIDO DE CK DE BEA

La 22-an de septembro ĉ. j. en Sofio okazis plenkunsido de CK de Bulgara Esperantista Asocio. Raporton pri la organiza, kultura, eduka kaj instrua laboro de la Asocio kaj pri la antaŭstarantaj taskoj faris la prezidanto de BEA Nikola Aleksiev. La diskutadon partoprenis 21 personoj.

Estis akceptita Instruicio pri la Strukturo, Funkcioj kaj Taskoj de la Sekcioj ĉe CK de BEA kaj la buĝeto de BEA por 1976. Oni faris kelkajn ŝanĝojn en la Estraro.

La plenkunsido akceptis deklarojn subtene al la batalo de la ĉilia popolo kontraŭ la hundo kaj al la batalo de la portugala popolo kontraŭ la prevoj de la internaj kaj eksterlandaj reakciaj fortoj haltigi la revolucion en Portugalio. Per aliaj deklaroj la plenkunsido insistas, ke oni eliru ĉiujn fremdajn milittrupojn el Cipro kaj la israelajn — el la okupitaj arabaj teritorioj, ke oni donu sendependecon al la araba popolo de Palestino. Per speciala deklaro la plenkunsido salutis la decidojn de la Tuteŭropa Konferenco pri Sekureco kaj Kunlaborado kaj esprimis la pretecon de la bulgaraj esperantistoj labori senĉese por ties realigo.

РЕЗОЛЮЦИЯ

на пленума на ЦК на Българския есперантски съюз, състоял се на 22. IX. 1975 г. в София

Пленумът на Централния комитет на Българския есперантски съюз, след като обсъди доклада „39-ят есперантски конгрес и задачите на БЕС“, информация за бюджета на БЕС за 1976 г. и предложенията по т. 3 от дневния ред — „Организационни“,

к о н с т а т и р а :

През изтеклия период от Майския пленум (1974) досега ЦК на БЕС и неговите подразделения провеждаха своята всестранна дейност в духа на решенията на 38-ия национален есперантски конгрес и постигнаха определени успехи в областта на културно-просветната и идейновъзпитателната работа, в укрепването на международните курсове в Бургас и Смолян, в стабилизирането на сп. „Пацо“, което вече втора година се издава в България, и др. Значителни успехи има и в организирането на международни младежки трудови бригади

с подкрепата на ЦК на Комсомола.

Постигна се задоволителен резултат в подготовката и на есперантско издание на сп. „Научен свят“ — орган на Световната федерация на научните работници, излизащо на руски, френски, английски и немски език.

Българският есперантски театър и български оперни певци се представиха много добре пред конгресната публика в Хамбург и Копенхаген и допринесоха за издигане авторитета на БЕС пред международното есперантско движение.

Българските есперантисти организирано участвуват в тържествата в чест на славния 30-годишен юбилей на социалистическата революция в България, 30-годишнината от победата над германския фашизъм и др.

Наред с тези и други подобни успехи пленумът обръща внимание върху редица слабости в организационната работа на Съюза и

особено върху тревожното състояние на отчетността на членския внос, както и върху големите трудности по набавяне и издаване на учебно-помощна литература за есперантските курсове.

Изостава и подготовката на млади есперантски дейци, които достойно да заместят по-старата генерация в есперантското движение.

Недостатъчна е работата по записването на абонати за „Булгара есперантисто“ и „Пацо“, особено належаща сега във връзка с новата система за определяне реалния тираж на печатните издания у нас.

С оглед да се подобри цялостната дейност на българските есперантисти, пленумът

РЕШАВА:

I

1. 39-ият редовен конгрес на Българския есперантски съюз да се състои в началото на юли 1976 г. в гр. Русе при дневен ред: 1. Отчетен доклад на ЦК на БЕС за периода от 38-я до 39-ия конгрес; 2. Избор на ръководни съюзни органи; 3. Изменения в устава на БЕС.

2. Всички мероприятия на съюза, на окръжните комитети, на секциите и дружествата през периода на подготовката за 39-ия национален есперантски конгрес да бъдат посветени на XI-ия конгрес на Българската комунистическа партия — ръководител и вдъхновител на нашия народ, с щедрата подкрепа на която извършва своята народополезна работа и Българският есперантски съюз.

3. Призовава всички есперантисти, които участвуват в материалното производство, да прибоцят своите усилия към усилията на трудовите колективи за предсрочно изпълнение на стопанските задачи за настоящата година и на Шестата петилетка в чест на XI-ия партиен конгрес.

4. Задължава Бюрото на ЦК, окръжните комитети, секционните и дружествените ръководства да направят преглед, как се изпълняват решенията на 38-ия конгрес и на последвалите го пленуми на ЦК, и да набележат допълнителни мероприятия за тяхното изпъл-

нение.

5. Особено внимание да се обърне на оживяването и разширяването на организационния живот и на редовното събиране на членския внос, тъй като делегати на конгреса могат да изпращат само редовно отчетените есперантски дружества.

6. Да продължат усилията на Българска есперантска младеж (БЕМ) и на местните есперантски дружества за издигане на нови младежки кадри, способни достойно да представят нашето движение в страната и в международните младежки есперантски среди.

II

1. Да се положат всички усилия за добро организиране и провеждане на учебната година чрез откриване на курсове за нови есперантисти и чрез привличането им за членове на дружествата.

— Особено внимание да се обърне на откриването на курсове за напреднали, за да се повишава по този начин езиковото равнище на членовете, абсолютно необходимо за резултатна есперантска дейност у нас и в чужбина.

— Да се засили работата сред учителите, като се направят усилия в по-големите градове да се организират самостоятелни учителски учебни групи, а на други места учителите да се привлекат в гражданските курсове.

— Да се положат усилия за привличане на по-голям брой учители в целогодишните задочни курсове и в летните присъствени курсове, които ЦК на Съюза организира чрез своята Учителска секция и Софийския окръжно-градски комитет.

— Да се приеме за цялата страна единен правилник за провеждане на учебната работа и на изпитите в три степени за усвояване на езика и в отделен курс за преподавателска правоспособност.

— Да се направят максимални усилия за издаване на учебни помагала, а докато те излязат, да се издават материали на циклостил.

— Учителската секция, съгласувано с БЕМ да засили работата по провеждане на учебно-курсови занятия с учениците, особено след

излизането на новия учебник по есперанто за пионери.

2. Да се организират и занапред международни младежки трудови есперантски бригади със съдействието на Централния бригадирски щаб при ЦК на Комсомола.

3. Да се подобри значително културно-масовата и идейновъзпитателната работа сред съюзните членове в духа на решенията на Майския пленум на ЦК на БЕС (1974).

4. Да се осигури масово участие на есперантистите в чествуването на двете бележити национални годишнини — 100 години от Априлското въстание (1976) и 100 години от Освобождението на България от отоманско иго (1978), както и в отбелязването на 90-годишнината от създаването на международния език есперанто (1887—1977) и 70 години от образуването на БЕС (1907—1977).

Да се обърне внимание за по-доброто организиране и масовото посещение на есперантските мероприятия с културен характер от национален мащаб.

5. Задължава редколегията на сп. „Булгара есперантисто“ да положи допълнителни усилия за окончателно ликвидиране на закъсненията и за по-нататъшно подобряване на списването му.

6. Секцията на научните работници да направи необходимите постъпки, за да се осъществи практически решението за издаване в нашата страна на сп. „Научен свят“ на есперанто — ново сериозно постижение на

българското и международното есперантско движение.

III

1. Освобождава от поста заместник-председател на ЦК на БЕС и член на Бюрото др. Симеон Д. Симеонов поради продължителен служебен престой в чужбина и му изказва благодарност за добросъвестното изпълнение на тези функции.

2. Избира за зам. председател на ЦК на БЕС др. Нано Кючуков — член на Бюрото.

3. Избира главния редактор на сп. „Булгара есперантисто“ др. Кунчо Вълев за секретар на ЦК на БЕС по учебно-преподавателската работа, считано от 1. III. 1975 г.

4. Кооптира за член на ЦК на БЕС др. Димитър Паназов — секретар на Българската есперантска младеж и го избира за член на Бюрото.

IV

Утвърждава бюджета на БЕС за текущата година и одобрява проекто-бюджета за 1976 г.

Пленумът изразява своята увереност, че през изключително отговорния период до свикването на XI-ия конгрет на БКП, както и във връзка с подготовката и провеждането на 39-ия национален есперантски конгрес, българските есперантисти ще напрегнат всички сили за достойно изпълнение на поставените пред тях задачи.

Пленумът на ЦК на БЕС утвърди контролни цифри за броя на дружествата и членовете и за абонатите на съюзния орган.

За увеличаване броя на есперантските дружества и техните членове по окръзи

1. *Благовевградски окръг* да увеличи дружествата от 3 до 5 и членовете от 84 до 110.

2. *Бургаски*: д-вата от 4 на 6, членовете — от 144 на 180.

3. *Варненски*: д-вата от 8 на 10, членовете от 200 на 250.

4. *Великотърновски*: д-вата от 8 на 10, членовете — от 299 на 330.

5. *Видински*: д-вата от 1 на 2, членовете — от 30 на 50.

6. *Врачански*: д-вата от 9 на 11, членовете от 506 на 530.

7. *Габровски*: д-вата от 4 на 5, членовете от 164 на 200.

8. *Кюстендилски*: да основе три нови д-ва и да увеличи членовете от 138 на 180.

9. *Кърджалийски*: д-вата от 1 на 2, членовете — от 20 на 40.

10. *Ловешки*: д-вата от 4 на 6, членовете от 267 на 300.

11. *Михайловградски*: д-вата от 3 на 4, членовете от 44 на 60.

12. *Пазарджишки*: д-вата от 9 на 11, членовете от 217 на 250.

13. *Пернишки*: д-вата от 2 на 3, членовете от 31 на 50.

14. *Плевенски*: д-вата от 4 на 7, членовете

от 78 на 110.

15. *Пловдивски*: д-вата от 14 на 18, членовете от 418 на 480.

16. *Разградски*: д-вата от 4 на 5, членовете от 88 на 120.

17. *Русенски*: д-вата от 8 на 10, членовете от 421 на 450.

18. *Силистренски*: да се основат 2 д-ва с 20 члена.

19. *Сливенски*: д-вата от 2 на 3, членовете — от 49 на 70.

20. *Смолянски*: д-вата от 15 на 16, членовете — от 618 на 650.

21. *Софийски*: д-вата от 20 на 24, членовете — от 887 на 1000.

22. *Старозагорски*: д-вата от 8 на 10, членовете — от 260 на 300.

23. *Толбухински*: да укрепи 7-те д-ва, членовете да увеличи от 159 на 180.

24. *Търговишки*: д-вата от 3 на 4, членовете — от 177 на 200.

25. *Хасковски*: д-вата от 7 на 9, членовете — от 190 на 200.

26. *Шуменски*: д-вата от 4 на 5, членовете — от 143 на 170.

27. *Ямболски*: да укрепи 3-те д-ва, членовете да увеличи от 74 на 100.

ДА ПОСРЕЩНЕМ ДОСТОЙНО ХІ КОНГРЕС НА БКП И 39-ИЯ КОНГРЕС НА БЪЛГАРСКИТЕ ЕСПЕРАНТИСТИ

Изпълнението на плана за 1975 г. — последната година на Шестата петилетка, има изключително значение за успешното реализиране решенията на Х конгрес на БКП и на Националната партийна конференция. Съзнавайки това, ние, есперантистите от Русенски окръг — работници, служещи, младежи, учащи се — откликваме с готовност на партийния призив да се вдигне целият народ на труд и творчество.

Вдъхновени от решението на ЦК на БКП за свикване на ХІ конгрес на БКП и от решението на ЦК на БЕС 39-ият конгрес на българските есперантисти да се проведе в Русе, ние

обещаваме:

1. Всеки есперантист в Русенски окръг да се включи активно в разгърнатото се всенародно социалистическо съревнование за успешно изпълнение на плана за 1975 г. по всички показатели.

2. Да разширим и подобрим пропагандирането на всестранните социалистически завоевания на НРБ зад пределите на страната чрез международното кореспондиране.

3. През учебната 1975/1976 г. да организираме и проведем на по-добро ниво 18 курса и кръжоци със 160 участници, като тържествено отбележим завършването им.

4. Всеки организиран есперантист в окръга да привлечем за абонат на сп. „Булгара есперантисто“ за 1976 г.

5. Да увеличим членския състав на есперантските дружества в окръга на 500 души, от които да съберем членския внос до

31. V. 1976 г. В същия срок да се отчетем и пред ЦК на БЕС.

6. За пропагандиране на есперанто още по-добре да използваме окръжния вестник, местните многотиражки, радиоуредбите и др.

7. Да подобрим работата по посрещането на чуждестранните есперантисти.

В чест на двата конгреса ние

призоваваме:

1. Всички български есперантисти на ударна работа за предсрочно изпълнение на Шестата петилетка и за активно включване в изпълнение на програмата за икономическо и социално развитие през Седмата петилетка по всички показатели.

2. Ръководствата на есперантските дружества и на окръжните комитети на Българския есперантски съюз в страната:

а) да положат максимални усилия за значително увеличаване броя на организирани есперантисти, а там, където има условия, да се създадат нови есперантски дружества;

б) да съберат и отчетат членския внос за конгресната 1976 г. преди срока;

в) успешно да организират учебната година, като обърнат особено внимание на привличането на млади работници, служещи и учащи се в курсовете и кръжоците; особени грижи да положат за организиране на курсове за напреднали и за учители;

г) да търсят нови форми за свързване на есперантската дейност с нуждите на предприятия, организации и учреждения;

д) системно да разгръщат разнообразна идейновъзпитателна и културно-просветна есперантска дейност в духа на Програмата на Българската комунистическа партия.

MALFERMITA LETERO AL PAĈJO LUĈJO*

Kara paĉjo,

Kiel ĉe ĉiu via naskiĝtago, ankaŭ nun ni forte deziras esti kun vi.

Ni scias, ke tiu ĉi dato nun ricevis alian sencon, kiu tamen ne estas nekonnata en via vivo de revoluciulo. Hodiaŭ ni devas celebri vian naskiĝtagon dividitaj de la distanco kaj la pikdrataj bariloj, same kiel tiom multe da

* Luĉjo — t. e. Luis Korvalan, sekretario de la Ĉilia Komunista Partio, ĵetita en koncentrejon de la fasista hunto.

ĉiliaj familioj. Ni volas nur diri, ke ni fieras pri vi. Nenio povis fleksi vin en la pezaj kondiĉoj, ĉe kiuj vi vivas, eĉ ne via malbonigita sanstato povis malgrandigi viajn fortojn en la batalo kontraŭ la ekzekutistoj de nia popolo.

Ĝuste pro tio via nomo fariĝis simbolo por la revoluciuloj, kiuj batalas en nia lando kaj en ĉiu loko, kie la libero estas subpremita, simbolo de la vireco kaj la firmeco de la plej fidele laj gefiloj de Ĉilio en ilia justa batalo

por libero kaj demokratio. Tiu ĉi batalo trovis reĉhon ĉe la tuta progresema homaro, kiu disvolvis potencon kampanjon de solidareco kun nia rezisto kontraŭ la faŝisma reĝimo de Pinoĉet. En Bulgario, Sovetunio kaj la

ceteraj socialismaj landoj, en la tuta mondo la laboruloj kaj la junularo en miloj da protestaj manifestaĵoj esprimis sian indignon kaj koleron kontraŭ la krimoj de la hunto. Tiu ĉi subteno verŝas en niajn korojn, en la korojn de ĉiuj ĉiliaj patriotoj novajn fortojn batali por la feliĉa estonto de nia suferanta patrujo, novan kredon, ke ni venkos.

Kamarado Luĉjo, paĉjo, avo!

Ni ĉiam strebas esti viaj indaj gefiloj en ĉiu manifestaĵo de solidareco, en kiu la homoj montras sian decidemon stari niaflanke en la peza batalo, kaj en la lernado, kaj en nia ĉiutaga vivo inter tiu ĉi popolo, kiu tiel kore donis al ni rifuĝon.

El Bulgario ni tutkore vin brakumas kun multa tenero kaj kredo je via baldaŭa liberigo kaj je la definitiva venko de nia popolo.

Sofio, la 13-an de septembro 1975

VIAJ INFANOJ: Alberto, Rut kaj Diego

CK de BEA kaj la redakcio de la asocia organo sincere dankas al ĉiuj, kiuj salutis nin lige kun la nacia festo de la bulgara polpo — la Naŭa de Septembro, la Tago de la Libereco. Ni publikigas la saluttleterojn de niaj samideanoj el Taŝkent (USSR) kaj Bukureŝto.

NIAJ KAREGAJ BULGARAJ GEFRATOJ!

Okaze de la granda nacia festo de la bulgara popolo — la 9-a de Septembro — kaj la 30-jariĝo de subskribo de la kontrakto inter Sovetunio kaj la Bulgara Popola Respubliko — ni frate salutas vin.

Eterna kaj nerompebla estas la amikeco inter niaj landoj, gvidataj de la Bulgara Komunista Partio kaj la Komunista Partio de Sovetunio kaj ambaŭ fidele — man' en mano kaj ŝultro ĉe ŝultro — marŝantaj al la hela estonto de socialismo kaj komunismo.

Dank' al la iniciativo de la socialismaj lan-

doj la tuta mondo nun iras la vojon de pli kaj pli fortiĝanta paco. Ni — la esperantistoj de la socialismaj landoj, devas obstine kaj konstante labori por realigo de tiu politiko, utiligante la internacian lingvon Esperanto.

Al vi, bulgaraj esperantistoj, ni deziras bonegan sanon, feliĉon kaj brilajn sukcesojn en via nobla laboro por socialismo, paco, interpopola amikeco kaj Esperanto. La samon ni deziras al la tuta frata bulgara popolo!

PETRO POLIŜĈUK

prezidanto de la E-Komisiono de Uzbeka Asocio por Amikeco kaj Kulturaj Ligoj kun Eksterlando

DILORAM GALALOVA

prezidantino de la Esperantista Klubo ĉe la Taŝkenta Domo de Sciencistoj

Okaze de la 9-a de Septembro — la plej grava festotago de via popolo, kiam vi celebras la 31-an datrevenon de via liberiĝo el sub la faŝisma jugo, la bukureŝtaj esperantistoj kore salutas vin kaj deziras al vi, al viaj familioj kaj al via heroa popolo sanon, feliĉon kaj sukcesplenan peresperantan laboron por tutmonda paco, socialismo kaj progreso!

Ion Bunea—Bunescu

Iam, antaŭ dekoj da jaroj, ekzistis granda urbo. En tiu urbo loĝis caro. La caro, kiel ordinare, estis malbona kaj malnobla. Kune kun siaj ministroj li okupis sin nur pri tio — kian malbonaĵon fari al sia popolo. La popolo estis bona, laborema kaj pacienca. La caro kaj la ministroj, avidaj je mono kaj gloro, turmentis ĝin, rabis ĝin, batis, arestis kaj mortpafis ĉiujn, kiuj defendis ĝin.

Sed en tiu urbo loĝis ankaŭ du sentimaj herooj. Ili ĉiam diris la veron rekte en la okulojn de la homoj. Pro tio la caro kaj liaj ministroj forte malamis ilin.

Foje la caro decidis pereigi la du heroojn. Krome li kaj liaj ministroj decidis pereigi kune kun ili ankaŭ ĉiujn iliajn amikojn, kiuj ĉie en la reĝlando sekvis ilian ekzemplon. La caro kaj la ministroj pensis, pensadis kiamaniere pereigi ilin. Fine ili decidis, ke la du herooj kaj ĉiuj iliaj adeptoj estu arestitaj kaj mortigitaj en unu sama frumatenio. Tiam ne estos homo, kiu povus rakonti la veron al la popolo.

Ĉion oni planis kaŝe, sed la du herooj eksciis pri la fia intenco de la caro kaj liaj ministroj kaj tuj per kuroj avertis siajn adeptojn pri tio. La du herooj mem vestis sin kiel inĝenieroj-termezuristoj. Tiel alivestitaj, ili forveturis el la ĉefurbo al unu malgranda urbeto. En ĝi loĝis multaj fidelaj kaj kuraĝaj iliaj adeptoj kaj amikoj. La caro kaj la ministroj serĉis kaj serĉadis la du heroojn, sed ne sukcesis malkovri kaj aresti ilin. Tiam laŭ la jam kaŝe disvastigita cara ordono la ĝendarmoj komencis aresti ĉiujn homojn en la reĝlando, kiuj diradis la veron rekte en la okulojn. Plej rapidaj estis la caraj ĝendarmoj en iu malgranda vilaĝo. Ili grupe vizitadis la domojn de tiuj vilaĝanoj, kiuj dira-

dis la veron rekte kaj sentime, sed nenion trovis hejme. Tiam la kuraĝuloj de tiu vilaĝo eliris el siaj kaŝlokoj kaj armitaj per marteloj, bastonegoj, ŝoveliloj, fojnleviloj, falĉiloj kaj hakiiloj, eĉ iuj per fosiloj, okupis la vilaĝon. La ĝendarmoj estis arestitaj. Kolektiĝis la vilaĝanoj sur la placo kaj la kuraĝuloj anoncis:

— For la caron kaj liajn ministrojn! De nun ni estas liberaj!

Samtempe la du herooj ekribelis kune kun la popolo el la malgranda urbo kaj komencis ĉirkaŭiri la vilaĝojn. Ili anoncis: for la caran regnon! Vivu la popola respubliko! Sekvis ribelo en multaj loĝlokoj de la lando. La popolo ĉekape kun la du herooj disbatis la carajn militrupojn, senditajn kontraŭ ĝin. Ĝi kaptis multajn fusilojn, mitralojn, eĉ unu kanonon. La du herooj disdonis la fusilojn kaj la mitralojn al la ribelinta popolo kaj la kanonon donis al unu popo, kiu ribelis kune kun la popolo. La popo estis sperta artileriano. La caro kaj liaj ministroj sendis kontraŭ la ribelintan popolon multe da novaj ĝendarmoj kaj militrupoj. Ili estis moderne kaj abunde armitaj. Komenciĝis severaj bataloj. La ribeluloj ne havis multe da kartoĉoj kaj obusoj. Ĉio, kion ili havis, rapide elĉerpiĝis. La lastan obuson la popo sendis kontraŭ la preĝejon, en kiu li ĝis tiam diservis. La batalo finiĝis. La caraj trupoj venkis. La popo estis kaptita. Cara oficiro ordonis, ke oni pendigu lin. Ankaŭ multaj ribeluloj estis kaptitaj. Ilin laŭ oficira ordono oni mortpafis, pendigis kaj dronigis en la riverojn. Sama estis la sorto de multaj laboristoj, vilaĝanoj kaj intelektuloj nur pro tio, ke ili ne konsentis kun la barbaraj agoj de la caro kaj la ministroj.

Torentoj da larmoj kaj sango ek-

fluis sur la tero. Ne plu estis homoj, kiuj povis daŭrigi la batalon. La caro, liaj ministroj kaj la riĉuloj ordonis, ke blovmuzikoj ludu en urboj kaj vilaĝoj. Ili estis gajaj. Forestis jam la homoj, kiuj povus diri la veron al la popolo. Tiel ili supozis. Ĉar ja estis forpelitaj ekster la reĝlando la du herooj kaj amaso da iliaj adeptoj. Tiuj, kiuj post la frakaso de la ribelo restis vivaj en la lando, laŭ la ordono de la caro kaj liaj ministroj jam estis en malliberejoj.

Sed la kalkuloj de la caro ne estis ĝustaj. Multaj ribeluloj ĉekape kun la du herooj, estante forpelitaj ekster la reĝlando, ne perdis sian volon batali. Ili vagadis tra multaj fremdaj landoj. Ĉie ili rakontis, kia monstra krimo estis farita en ilia patrolando.

Ĉar en fremdaj landoj ilin akceptis gastame nur la malriĉaj laboristoj kaj vilaĝanoj, kiuj same diradis la veron rekte en la okulojn, niaj herooj ofte vagadis malsataj. En tiuj landoj la regantoj same malamis la homojn, kiuj diradis la veron rekte en la okulojn. Pro tio niaj du herooj kaj iliaj amikoj-ribelintoj ne povis resti longe en unu sama lando. Ili vagis de lando al lando.

Vagante tiel ili atingis landon, en kiu loĝis mirindaj homoj. Ili estis blondharaj, altaj, kun okuloj kiel serena ĉielo. Sur iliaj fruntoj brilis hela ruĝa stelo. Tiuj homoj akceptis tre gastame la du heroojn kaj iliajn kunbatalantojn. Ili demandis, kial oni forpelis ilin el ilia lando. Aŭdinte la respondon, oni tuj kondukis niajn heroojn al iu granda, tro granda urbo. Tie ilin akceptis la gvidanto de tiu mirinda lando. Li estis same blondhara, kun viglaj helbluaj okuloj kaj energiaj gestoj. Li diris al niaj herooj: „Loĝu ĉe ni kaj diru ĉiam nur la veron rekte en la okulojn de la homoj. Pri via reĝlando vi ne bedaŭru. Nun la tuta mondo scias, kiaj estas via caro kaj liaj ministroj. Kaj memoru: okazos, kio okazos, sed venos tago, kiam en via lando la popolo venkos. Tiam la caro kaj liaj ministroj ne trovos por si lokon en la tuta lando. Ili malaperos kiel fumo dum tempesto.“

Kaj tiel okazis.

Kiam post pli ol dudek jaroj la du herooj revenis en sian patrolandon, ili trovis nek la caron, nek liajn ministrojn. La ŝtormo ilin forbalais sen iu ajn postsigno.

ORGANIZA VIVO

INTERNACIAJ E-KURSOJ POR INSTRUISTOJ

La bulgara E-movado sentas grandan bezonon pri E-instruistoj. Por kontentigi ĝin la Bulgara E-Asocio jam sepan jaron organizas E-kursojn por instruistoj—dum la jaro ili estas forestaj, en la somero — ĉeestaj, 20-tagaj (en u. Burgas, kv. Meden rudnik, apud la Nigra Maro). Jam kelkajn jarojn tiuj lastaj estas internaciaj laŭ konsisto de kursanoj kaj kursgvidantoj, sub la aŭspicio de la Internacia Ligo de Esperantistoj-Instruistoj (ILEI).

Ĉi-jare la somerajn kursojn partoprenis ĉ. 190 personoj, unu triono el kiuj estis eksterlandanoj — hungaroj, poloj, rumanoj, ĉeĥoj, germanoj (GDR), angloj, italoj kaj mongolo. Estis 8 kursgvidantoj, inter kiuj du eksterlandaj — Anjo Hurĉak el Jugoslavio kaj Zsuzsa Bar-

czay el Hungario — kaj 6 bulgaroj: Kunĉo Vâlev kaj Violin Oljanov el Sofio, doc. Georgi Dimov el Varna, Miĥail Elenov el Ĥaskovo, Penĉo Petrov kaj Nikolaj Bojaĝiev el Plovdiv.

La instruado efektivigis laŭ nova instruprogramo: I-a grado — elementa (3 klasoj); II-a grado — daŭriga (2 klasoj); III-a grado — supera (1 klaso) kaj krome grupo por instruisto (1 klaso). En la unuaj tri gradoj oni lernas nur la lingvon kaj en la lasta grupo oni krome lernas metodikon de la E-instruado (teorio kaj praktiko), historion de la internacia kaj bulgara E-movadoj kaj E-literaturo.

Ĉar oni ĉiam deziras kaj lerni, kaj utiligi la plaĝon, la tempo estis bonege dividita. Antaŭtagmeze de la 7,30 ĝis la 9 estis du studhoroj;

tuj post tio aŭtobusoj, speciale engaĝitaj, veturigis la kursanojn al la maro kaj je 13^h. reveturigis ilin. De la 17 ĝis la 18,30 sekvis novaj du studhoroj, entute 4 por ĉiu tago. Fine de la kursoj okazis ekzamenoj por ĉiuj gradoj. Diplomiĝis 9 samideanoj, kiuj ricevis oficialan ŝtatan dokumenton por insturajto.

Oni loĝis en ĉambroj kun po 4 litoj. La nutraĵo estis bona. Ofte okazis amuzvesperoj kun belartaj programoj kaj dancoj. Estis ordanizita ankaŭ tuttaga ekskurso al Sozopol—Ropotamo—Arkutino kaj ekskursetoj al insulo Bolŝevik, Nesebâr, Slânchev Brjag k.a.

Ĉio ĉi kontribuis al utila kaj agrabla pasigo de la tempo. La someraj E-kursoj en Burgas akiras ĉiam pli kaj pli grandan aŭtoritaton en nia lando kaj eksterlando. Ili estas rimarkinda aranĝo de la Bulgara Esperantista Asocio.

Flori Nikolov

E-RENKONTIĜO EN PLOVDIV

Tri tagojn (8—10 de septembro) daŭris la jam tradicia E-renkontiĝo en u. Plovdiv, kadre de la Internacia Specimena Foiro. Partoprenis 180 personoj el la lando kaj eksterlando.

Okazis diversspecaj aranĝoj: balo en restoricio „Bulgario“, ekskurso al la historia urbo Batak kaj la baraĵlago Batak, trarigardo de la foiraj palacoj ka. En Batak estis aranĝita renkontiĝo kun partoprenintoj en la kontraŭfaŝisma batalo, kiuj rakontis pri la batalvojo de la partizana taĉmento „Anton Ivanov“.

La renkontiĝo pasis sub la slogano „Ni uzu Esperanton kiel ilon por popularigi la socian kaj kulturan progreson!“

L. Nikov

INTERNACIA ESPERANTISTA

Ĉi-somere estis multaj brigadoj en la distrikto de u. Ruse. Sed la brigado „D-ro Zamenhof“ en vilaĝo Ĉerven, organizita de CK de Komsomolo kaj la Bulgara Esperanto-Junularo, diferencis de la aliaj. Du estis ĝiaj standardoj — la bulgara trikoloro kaj la verda flago — simbolo de amikeco kaj kompreniĝo inter la junuloj esperantistoj, simbolo de humanismo kaj internaciismo.

Longa estas la vojo, kiun traveturis la junuloj el ok landoj por alveni ĉi tien, en la iaman urbon Ĉerven. La kaŭzoj, kiuj venigis ilin, estas la amo al la internacia lingvo Esperanto, la junula soifo pri novaj renkontiĝoj, novaj amikoj, novaj impresoj kaj nia belega lando.

„Mi estas el Irano, sed mi studas kemion en Istanbul, — diris Mustafa Barugi. — Mi estas feliĉa, ke mi partoprenas en internacia E-brigado en Bulgario, feliĉa, ke mi trovis multajn amikojn ĉi tie.“

„Por unua fojo ni vizitas Bulgariion. Ni estas ravitaj de ĝia beleco kaj de la varmaj koroj de la bulgaraj loĝantoj“ — diris la italaj studentoj Serĝo kaj Maŭricio.

Ridetoj lumigis la vizaĝojn ankaŭ de la aliaj reprezentantoj el Ĉeĥoslovakio, Pollando, Hungario, Jugoslavio, Belgio. Antaŭ ili ne staris la nacilingvaj barieroj, ĉar ĉiuj ili parolas unu lingvon — Esperanto.

Ĉe la inaŭguro de la brigado ĉeestis reprezentanto de la distrikta brigadstabo kaj la prezidanto de la vilaĝa soveto en Ĉerven, kiuj sincere salutis la diversnaciajn brigadanojn kaj bondeziris al ili sanon, feliĉon kaj sukcesan laboron.

Rapide flugis la tagoj. Ĉiumatene la sunleviĝo salutis la verdan brigadon, kiu laboris ĉirkaŭ la fortikaĵo de la antikva, malaperinta

LABORBRIGADO EN ĜERVEN

urbo. Ĉiutage ili iomete levis la kurtenon de la centjaroj por malkovri la historion de tiu ĉi glora bulgara fortikaĵo. Ilia obstina laboro estis bone rekompencita: La gestudentoj de juro en la Sofia Universitato Jonka Tomova, Ĉavdar Conev kaj Mladen Ĉervenakov trovis orajn monerojn el la tempo de la bizancaj reĝoj Komnin. La muzeaj specialistoj alte pritaksis la laboron de la brigado.

La posttagmezoj kaj la vesperoj estis veraj festoj de la kolektiva vivo, de la esperantista amikeco kaj junulara entuziasmo. Regule okazis E-kursoj por pli bona posedo de la lingvo, programoj, dediĉitaj al la taĉmentoj, konversacioj je la temoj „Paco, junularo kaj la internacia lingvo Esperanto“, „La amo kaj amikeco inter la junularo de la tuta mondo“ k. a.

Ekskursoj, koncertoj, renkontiĝoj kun esperantistoj el la distrikto kaj kun partoprenantoj el najbaraj brigadoj sekvis unu la alian.

Fine ni faris dutagan ekskurson al Ŝumen—Madara—Pliska—Varna.

La ĉi-jara internacia E-brigado plene sukcesis.

Georgi Mihalkov

NEFORGESEBLA E-RENKONTIĜO

Laŭ iniciato de E-societo „L. L. Zamenhof“ en u. Dve Mogili kaj helpe de la regiona komitato de Komsomolo okazis E-renkontiĝo en v. Ĉerven. Krom junaj esperantistoj kaj anoj de la internacia junulara E-brigado partoprenis la renkontiĝon ankaŭ junuloj el la regiona brigado de lernantoj el Dve Mogili.

Estis prezentita belarta programo fare de la partoprenantoj mem. La komendanto de la E-brigado Dimităr Papazov rakontis pri ĝia la boro kaj vivo, pri ĝia rolo por interŝanĝo d

Por ni, bulgaroj, Danlando estas antaŭ ĉio lando de Hans Christian Andersen — la mirinda verkisto de tutmonde konataj fabeloj, en kiuj regas amo al la justeco, al la bono. Kaj vere simbolo de Kopenhago estiĝis la malgranda skulptita figuro de la Marvirineto, sidanta sur ŝtono apud la marbordo, elnaĝinta el la ĉarma fabelo de Andersen. Ne estas gasto de Kopenhago, kiu ne senmortigas sin sur foto antaŭ tiu ĉi virineto kaj ĉiu forportas kun si al sia lando malgrandan memoraĵon de ŝia figuro. Nur ŝi sidas trankvila, trankvila kiel la grandega blua maro, kiel la malnovaj brunaj brikaĵ konstruaĵoj, kiel la senbruaĵ salonegoj de la muzeoj, kiel la puraj verdaj parkoj kaj ĝardenoj.

La kongreso mem okazis en Frederiksberg — en la moderna, taŭga konstruaĵo de „Falkoner Centret“. En la sama ejo troviĝis la granda salonego je la nomo de d-ro Zamenhof kaj la aliaj, pli malgrandaj, la eleganta kinosalono je la nomo de Grabovski, la ĝiĉetoj, la ripozlokoj—do, la kongresanoj povis facile kuri el kunveno al kunveno, el kulturaj aranĝoj al la trankvilaj tabloj por renkontiĝoj kaj babilado.

La kongreson partoprenis ĉirkaŭ 1200 kongresanoj el 41 landoj.

La inaŭguro estis ne kutime organizita. Ĉi okazis dimanĉe, la 27-an de julio. En sia bonveniga paroladeto la prezidanto de UEA, d-ro Humphreu Tonkin, memorigis, ke la 60-a UK estas jubilea en tiu senco, ke antaŭ precize sepdek jaroj la pioniroj de nia lingvo unufoje kongresis en la franca urbo Boulogne sur mer.

La kongresanojn salutis ankaŭ la prezidanto de LKK Gustav Kuhlmann. En la nomo de la dana kulturministro salutis la departementa ĉefo O. Perch Nielsen. Li diris interalie, ke Esperanto estas plej proksima al la rolo de dua—internacia — lingvo kaj ke ĝi pruvis sian vivkapablon. Sekvis salutparoladoj de danaj reprezentatoj de la komunumo, de la radio, de la Nacia Konsilantaro de la Virinoj k. a.

D-ro Tonkin atentigis pri la mesaĝo de la

ĝenerala direktoro de Unesko—Amadou-Mahtar M'Bou, per kiu li direktis bondezirojn por sukcesa laboro de la kongreso.

D-rino Flora Szabo-Felső, estraranino de UEA, dediĉis sian paroladon al la Internacia Jaro de la Virino.

Impona, multe pli granda ol ĝis nun, estis la nombro de ŝtataj reprezentantoj—19, kiuj venis por saluti la kongreson. La bulgara ambasadoro, k-do Belomajov, salutis esperantlingve kaj invitis UK en 1978 en Varna.

Post la salutoj de du geanetoj el la Infana Kongreseto d-ro Tonkin fermis la inaŭguron.

Posttagmeze sekvis salutparoladoj de la reprezentantoj de landaj E-asocioj. Kiel kutime ĉe la fino eksonis „La espero“, plenumata de ĉiuj kongresanoj.

Komenciĝis la ĉiutaga laboro de la kongreso. En kunsidoj kaj kunvenoj estis pridiskutitaj la pasintjara laboro de la Komitato, la financaj kaj administraj demandoj k. a. La Komitato akceptis specialan rezolucion, en kiu ĝi deklaris, ke okazis nenia ŝanĝo en la fundamenta gvidprincipo de UEA—pri politika neŭtraleco.

El la komisiono de eksteraj rilatoj de UEA sub la gvido de d-ro Tonkin oni fondis laborgrupon, kiu preparos pli precizan planon por la parlamenta agado. Estis konstatita bona kaj promesplena reestablo de la kunlaboro kun Unesko. Oni decidis fondi komisionon por agado en UNO kiel tuto. Tiu ĉi komisiono estonte devas transformiĝi en memstaran, kvazaŭ fakan asocion por UNO en la kadro de la E-movado.

La Komitato de UEA prenis rezolucion ankaŭ lige kun la sekureca konferenco en Helsinko.

La fundamenta temo de la Kopenhaga UK estis ligita kun la Jaro de la Virino: „La socia pozicio de la virino“. Tiu temo kolektis multnombrajn kongresanojn al la Dua ĝenerala kunveno de UEA. Sub la prezido de d-rino Flora Szabó pasis vigla diskutado, kiu tuŝis akrajn nuntempajn problemojn lige kun la temo pri la virino. La enkondukoj temis pri diversaj mondopartoj. S-ino U. Grattapaglia el Brazilo prelegis pri la evoluantaj landoj, kie la rajtoj de la virinoj ekzistas nur surpapere. S-ino E. Bormann el FRG parolis pri la pozicio de la virino en la socio de la industriigita kapitalisma parto de la

spertoj kaj scioj inter la junularo de diversaj landoj, por kreskigi ĉe ili amikajn sentojn kaj pretecon por laboro kaj batalo por paco en la mondo.

La komsomola sekretariino Slavka Miĥajlova

salutis la brigadanojn kaj promesis helpon por la disvastigo de Esperanto inter la junkomunistoj en la regiono.

Nejko Nejkov

mondo. Tie la problemoj estas preskaŭ la samaj. S-ino Isobe el Japanio rakontis pri rilatoj inter viro kaj virino malproksimaj por ni. En Japanio post la Dua Mondmilito multe ŝanĝiĝis la pozicio de la virino, sed tie oni ankoraŭ tute ne povas paroli pri vera emancipiĝo, pri vera egalrajteco inter viro kaj virino. En Japanio komenciĝis eldonado de la revuo EVA (Esperanta Virina Asocio). S-ino E. Pallós el Hungario substrekis la atingojn de la virino en sia socialisma patrolando. Raporto pri ĉiuj aktivecoj estos sendita post tiu ĉi jaro al Unuigintaj Nacioj kaj al Unesko. En la diskutoj partoprenis la delegitino de BEA Belka Beleva-E-aktorino, kiu rakontis pri la situacio de la bulgaraj virinoj.

Interesa novaĵo de la 60-a UK estis la novstilaj diskut-kunvenoj ĉe rondaj tabloj pri la rolo de la individuo en la E-movado. En unuopaj rondoj pli ol 200 personoj preparolis la temojn pri TEJO, E-politiko, kongresoj kaj konferencoj, instruado, delegitaj servoj, statuto de UEA.

Ĉar en la Dana Radio partiano de la eksprezidanto prof. Lapenna raportis mensoge, ke UEA nun estas regata de komunistoj, la estraro de UEA kaj LKK akre protestis ĉe la radio.

Sep elstaraj esperantistoj honoritaj

La Komitato de UEA nomis 7 membrojn de la Asocio kiel Honorajn Membrojn. Ili estas: Atanas D. Atanasov (Bulgario), R. E. Bugge-Paulsen (Danlando), E. Dahl (Svedio), Hilda Dresen (USSR), M. Haudebine (Hindujo), M. Starr (Usono), prof. M. Sygnarski (Pollando).

La novaj Honoraj Membroj elstaris sur diversaj agadkampoj por Esperanto ĉu kiel verkistoj kaj tradukistoj, ĉu kiel organizantoj de kursoj, ĉu kiel senlacaj informantoj pri la internacia lingvo Esperanto.

La inaŭguro

Internacia Somera Universitato (ISU)

En la kadro de ISU kun rektoro prof. d-ro Paul Neergard el Kopenhago prelegis:

Paul Neergard — d-ro de sciencoj (agronomio), direktoro de la Stata Instituto de Sempatologio por Evolulandoj en Danlando k. a., vicprezidanto de la Esperanto-Akademio: temo *Lingva situacio kaj lingva politiko en evoluantaj landoj*;

Werner Bormann — direktoro en ministerio; instrukomisiito por Esperanto en la Universitato de Hamburgo: temo *„Partopreno de virinoj en la ekonomio“*;

Bofidar Leonov — fakestro pri scienca kaj patent-teknika informado — Bulgario: temo *„Virinoj kaj scienc-taknika progreso“*;

H. R. Tonkin — doktoro pri angla literaturo, Universitato en Harvard, Usono, prezidanto de UEA: temo *„Utopio kaj literaturo“*;

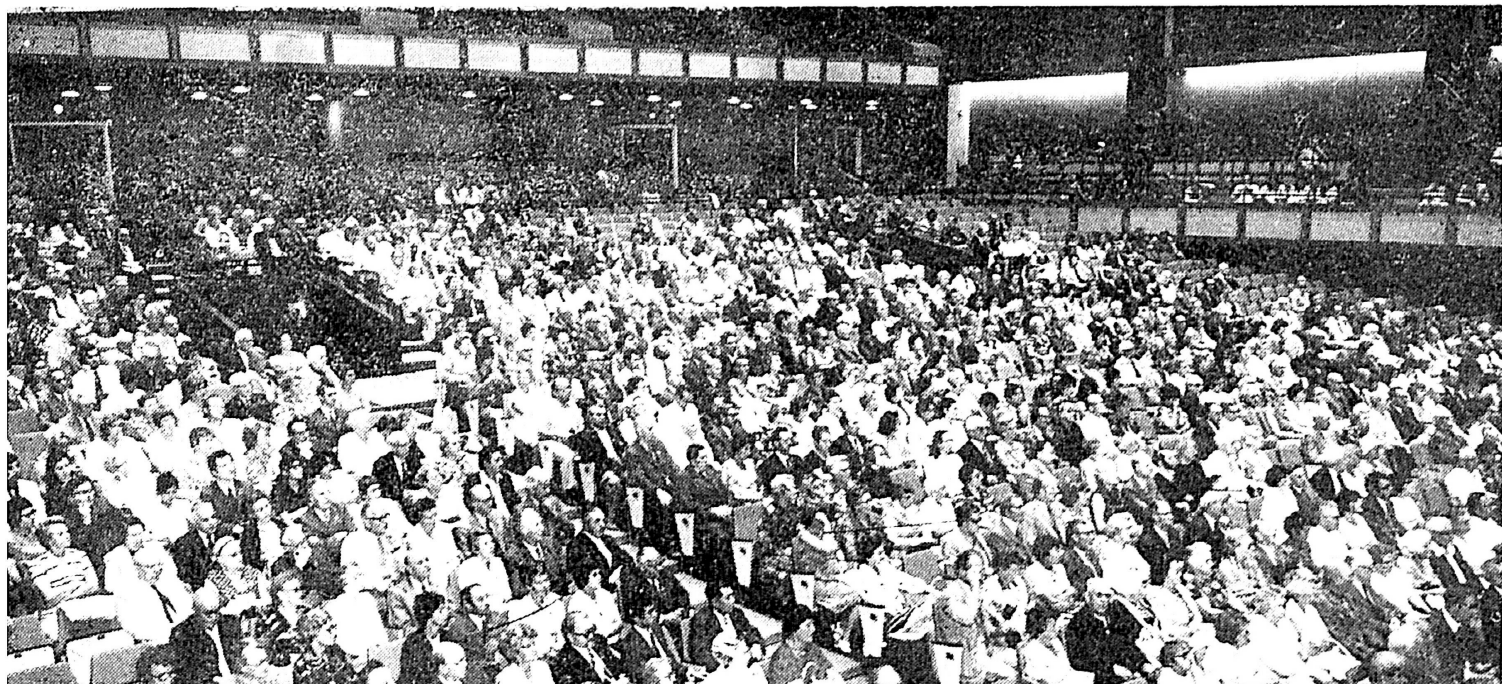
Michel Duc Goninaz — agregaciulo pri la rusa lingvo; ĉefasistanto en la Universitato de Provence, Francio: temo *„Lingvoj, gentoj kaj lingva politiko“*;

Bruce Sherwood — profesoro pri fiziko, Usono: temo *„Edukado per komputiloj“*;

C. Stop Bowitz — d-ro pri naturscienco, universitata profesoro de zoologio, Norvegio, membro de la Akademio de Esperanto: temo *„La natura ekonomio de la maro“*;

Toshide Kawahara — profesoro de kemio, Japanujo: temo *„La scienco de koloro kaj ĝiaj aplikoj al nia vivo“*.

La ĉi-jara sesio de ISU enkondukis novan eblecon por pli profunda kaj intima scienca kunlaborado. Krom la kutima sesio de prelegoj por la kongresa publiko, unufoje okazis ankaŭ malgrandaj kunsidoj, en kiuj gvidanto-specialisto pridiskutis apartan temon kun po kelkaj interesitaj kongresanoj. Tiujn kunsidojn oni nomis „seminarioj“.

Fakaj kunvenoj kaj kunsidoj

Mondpaca Esperantista Movado (MEM)

Ĉeestis 126 personoj. Prezidis D. Kočvara. Temo: „La Eŭropa Konferenco por Sekureco kaj Kunlaborado en Helsinki kaj la taskoj de la esperantistoj“. La temon enkondukis la prezidanto de MEM Nikola Aleksiev. La diskutadon partoprenis 17 personoj. Estis sendita telegramo al la Konferenco en Helsinki.

Akademio de Esperanto

Ĉeestis 8 akademianoj. Prezidis la vicprezidanto de la Akademio Atanas D. Atanasov (Bulgario). Oni debatis, ĉu jam nun eldoni la Aktojn de la Akademio kun la Baza Radikaro Oficiala — la manuskripto estas preta. Oni pridiskutis ankaŭ kelkajn nomojn pri eventualaj kandidatoj por venontaj elektoj, refreŝigon de iuj sekcioj k. a.

Internacia Fervojista E-Federacio (IFEF)

45 fervojistoj el 11 landoj kolektiĝis en la lernejo de danaj fervojoj, kie ili kunsidis. Prelego de H. Olsen je temo „DSB vartransporto antaŭe, nun kaj estonte“.

Internacia Poŝtista kaj Telekomunikista E-Asocio (IPTEA)

Ĉeestis 23 personoj. Faris raportojn la prezidanto Draguŝko Petrov (Bulgario) kaj reprezentanto de la finna IPTEA-sekcio.

Internacia E-klubo Aŭtomobilista

Ĉeestis 60 personoj. Pridiskuto de raportoj de landaj reprezentantoj, raporto pri la progreso de la 6-lingva aŭtoterminaro kaj prelego de J. Guillaume „La aŭto post 10 jaroj“.

Internacia Scienca Asocio Esperantista (ISAE)

Prof. Vasil Peevski (Bulgario) informis, ke la multjaraj klopodoj de la bulgaraj kaj jugoslavaj esperantistoj ĉe Monda Federacio de Sciencaj Laboristoj sukcesis: la revuo „Scienca Mondo“, kiu ĝis nun aperis en rusa, angla, franca kaj germana ekde 1976 aperos ankaŭ en Esperanto.

Internacia Ligo de Esperantistoj-Instruistoj (ILEI)

La kunveno akceptis rezolucion, kiun oni decidis sendi al la neĉeestanta prezidanto de ILEI rektoro Helmut Sonnabend. Per ĝi la membraro insistas, ke la estraroj de UEA kaj de ILEI restarigu la rilatojn kiel eble plej baldaŭ, tiel ke ILEI fariĝu kunlaboranta asocio de UEA. Oni atentigis pri la danĝero de displitiĝo de ILEI, kiu detruos la gravajn planojn de la organizaĵo pri disvastigo de Esperanto inter la instruistaro, pri la enkonduko de ĝia instruado en lernejojn ktp.

La kunveno insiste proponis, ke ILEI okazigu sian venontjaran asembleon en Ateno, kadre de UK, kaj ne en Alicante, Hispanujo, situanta tro malproksime, por ebligi al la membroj ĉeesti ambaŭ aranĝojn.

Internacia Asocio de Esperantistoj-Matematikistoj (IADEM)

IADEM havis du kunvenojn. La ĉeestantoj decidis, ke la Asocio fariĝu kunlaboranta membro de UEA. Oni elektis novan estraron.

Rondo de Esperantistoj-Juristoj

La fakkurvenon de la juristoj gvidis Genčo Genčev (Bulgario). La temo diskutita: „Proprietaj rilatoj inter geedzoj laŭ la juro de diversaj landoj“.

Veterana Esperanto-Klubo (VEK)

Ĉeestis la kunvenon 22 veteranoj. Laŭ la statistiko, VEK kolektas 825 veteranojn el 39 landoj. El ili 54 lernis Esperanton antaŭ 70 jaroj, 376 — antaŭ 60 jaroj, 231 — antaŭ 50 jaroj kaj 164 — antaŭ 40 jaroj.

TEJO — kunveno

Ĉeestis 80 personoj. Gvidis Renato Corsetti. Oni pritraktis la laboron de TEJO kaj ties servojn: turisma, koresponda, pasporta ka.

Kadre de UK havis kunvenojn kaj kunsidojn ankoraŭ pluraj organizoj: Komisiono pri turismo, Eŭropa E-Centro, Centro de Esploro kaj Dokumentado pri la Monda Lingvo-Problemo, respondeculoj de landaj asocioj kaj landaj agantoj, E-ŝakligo, Rotaria Asocio de Esperantistoj (ĝi fariĝis la 15-a kunlabora membro de UEA), Delegitoj de UEA, filologoj, filatelistoj k. a.

Belartaj konkursoj

Ĉi jare tiu grava aranĝo estis jubilea — 25-jara.

Unua premio por originala poezio gajnis prof. d-ro Stojan Ĝuĝev (Bulgario) — por sia poemo „La najlo de la Hoĝo Nasr Eddin“.

Unuan premion por tradukita poezio ricevis William Auld (Skotlando).

Artaj aranĝoj

En la **Dana Vespero** la danoj prezentis majstre komponitan programon, kiu montris multajn facetojn de la altnivela dana kultura vivo: estis kantoj, recitaĵoj, humuraĵoj. Partoprenis gronlanda grupo MIK, la nura en Eŭropo Pantomima Teatro de Tivoli k. a.

En **Teatra Vespero** oni ĝuis ia altnivelan arton de la pupaktoro Roberto Banky kaj de Jadwiga Gibczynska. La pola aktorino prezentis portreton de la fama Marie Curie.

La temo de la **Internacia Arta Vespero** sekvis tiun de la Kongreso — „la virino“, do oni

favoris la partoprenon de virinoj.

Nia samlandanino Maria Angelova majstre plenumis pecojn el operoj. Danielle Beguin el Svislando prezentis interesajn melodiojn de diversaj landoj — de Laplando ĝis la Andoj, ludante per diversaj instrumentoj.

Nura viro, kiu memstare partoprenis la programon, estis la bulgaro Veselin Damjanov. Li plenumis operaĵojn kaj inter alie belan sovetan kanton kaj propran komponaĵon. Damjanov rikoltis multan aplaŭdon.

La Teatra Vespero. La Bulgara Esperanto-Teatro prezentis la komedion de la konata itala verkisto Karlo Goldoni „La servisto de du mastroj“. Reprezentantoj de la Bulgara Televido filmis la spektaklon kaj iujn momentojn de la Kongreso.

Bjalka Beleva

BONKVALITA SPEKTAKLO

La elekto de la Bulgara Esperanto-Teatro ŝajne respondas al la konstanta tendenco prezenti al la publiko de la Universalaj Kongresoj facilajn komediojn, kiuj senpere akiras la favoron de tre heterogena publiko. La itala aŭ italeska komedio liveras por tio taŭgan repertuaron (oni memoru la amon por la *Commedia dell'arte* de la iama gvidanto de IAT Sradjan Flego).

En la „Servisto de du mastroj“ de Carlo Goldoni ni retrovas la klasikajn, eĉ gurditajn, elementojn de la similaj komedioj: amaĵ intrigoj, serio de trompoj kaj eraroj, virino sub vira vesto kaj, kulmino de l'artifikaĵoj: Trufaldino, servisto samtempe de du mastroj, aŭ, pli precize, de unu mastro kaj unu mastro. La fino kunigas tri feliĉajn parojn. Se „la amo estas nevenkebla“, kiel asertas la prezento de la teatraĵo fare de BET, tio estas dank' al la multnombraj artifikaĵoj de la aŭtoro.

La trupo de BET, sub la gvido de Kiril Drajev kaj la reĝisorado de Miroslav Mindov, sukcesis akceptigi al ni tiun ĉi facilan petolaĵon, ĉefe dank' al la brila interpretado de Petăr Vuĉkov en la rolo de Trufaldino — trompena, elturnigema kaj nesatigebla servisto. Lia mimiko, liaj akrobatecaj gestado kaj parolfluo tenis nian intereson kaptita. La aliaj geaktoroj ankaŭ majstris siajn rolojn, ĉefe P. Vasilev, kvankam lia rolo de gastejestro estis duagrada. Oni povas bedaŭri la troan sekecon de Anani Javaŝev (Florindo) kaj la superfluan ridindecon, kiun D. Stefanov atribuas al la figuro de Silvio. Aliflanke, la tuta trupo traktis tro serioze la artifikan kaj konvencian finon. Unu teknika manko: la aŭdon de la paroloj foje ĝenis tro laŭta muziko.

Entute: bonkvalita spektaklo, kiun la ĉeestantoj renkontis kun merita aplaŭdado.

Michel Duc Goninaz
(El „*Esperanto*“, 9/1975)

EL LA FERMA PAROLADO DE D-RO H. TONKIN

Fariĝis sufiĉe mode lastatempe demandi sin, kion pensos la historiistoj pri tiu aŭ alia evento. Mi demandas min: kiel efektive epitetos ili la nunan kongreson?

Eble oni nomos la nunan kongreson *la suna kongreso*. Ĉar efektive la suno sufiĉe ofte brilis, eĉ en malseka Kopenhago!

Eble oni nomos ĝin *la amika kongreso*. Ĉar al mi ŝajnas, ke en tiu ĉi kongreso efektive estas atmosfero de amikeco. La homoj bone traktas unu la alian kaj ĝuas esti ĉi tie. Efektive la homoj ĝojas esti ĉi tie. Eble la historiistoj nomos ĝin *la longedaŭra kongreso*. Multe da homoj venis jam vendrede kaj mi konstatas, ke multaj homoj ne jam foriras.

Eble oni nomos ĝin tamen *la harmonia kongreso*. Tiurilate mi menciuj, ke kvankam regas harmonio ĉi tie en niaj rondoj, ankoraŭ restas kelkaj homoj, kiuj estas kvazaŭ ekster tiuj rondoj. En la Komitato oni faris proponon kaj ni akceptis rezolucion, laŭ kiu oni etendis la manon al ĉiuj esperantistoj kunlabori kun UEA kaj etendis la manon por akcepti ĉiujn homojn en UEA tiam, kiam la tempo fariĝos taŭga por ili. Kaj mi kun granda sincero alvokas tiujn homojn reveni en niajn rondojn. Mi bonvenigos ilin, absolute bonvenigos ilin. Kiel mi diris kelkfoje antaŭe, ni ne povas ĝui la lukson de internaj bataloj, ĉar estas tro grava laboro, kiun ni devas fari.

Eble oni nomos tiun kongreson *la labora kongreso*. Pri la komitatkunsidoj oni jam raportis al vi. Ankaŭ ili daŭris longe, sed ili

estis, se mi rajtas tion diri, *ne kutime fruktodonaj*. Ni efektive traboris amason da laboro, faris amason da novaj decidoj kaj entute, laŭ mi, prenis tre bone la region de la Asocio, tiel, ke ĝi efektive iras antaŭen kun pli da forto ol ni havis, kiam ni venis ĉi tien.

Entute mi ankaŭ aparte gratulas al vi ĉiuj pro tio, ke la diversaj laboraj kunsidoj de la nuna kongreso estis nekutime multnombre ĉeestataj, kaj multaj el vi efektive partoprenis en la diversaj diskutoj. Pri tio ankaŭ ni estas tre dankaj, ĉar tio montras la *vivantecon* de nia Asocio.

Kaj fine oni eble nomos la nunan kongreson *refortiga kongreso*. Ofte oni venas al kongresoj kun ioni da kuraĝo kaj foriras de kongresoj kun iom da laco. Multaj el vi venis al la nuna kongreso kun duboj. Mi kredas, ke malmultaj foriros kun duboj. Ni fakte regajnis nian fortecon, ni gajnis nian celkons-

cion kaj ni konas la vojon, kiun ni devas sekvi. Mi petas vin ĉiujn iri hejmen kun novaj fortoj, raportoj pri la kongreso al viaj kolegoj kaj amikoj, rakonti al ili la veron pri niaj kongresoj kaj speciale pri la nuna kongreso, ĉar nur per la vero oni povas esti juĝata.

Kaj fine mi diras dankon. Mi ne diras dankon al vi, sed diras dankon por vi. Ĉar finfine ni ĉiuj devas danki unu al la alia pro la atmosfero de la nuna kongreso, pro la laboro, farita dum tiu kongreso, kaj ankaŭ pro la planoj por la estonteco.

Ne estas tiel, ke unu el la membroj dankas al la ceteraj. Sed ke ni ĉiuj dankas unu la alian. Ĉar finfine ĉiuj ni kaj ankaŭ aliaj konsistigas nian Movadon kaj kune laboras por la sama celo. Tiu celo estas nobla kaj necesa por la homaro.

REZOLUCIO DE LA KOMITATO DE UEA

„La Komitato de UEA en siaj kunsidoj en Kopenhago dum la 60-a Universala Kongreso de Esperanto de la 26-a de julio ĝis la 2-a de aŭgusto 1975,
KONSTATIS

ke lastatempe aperis en pluraj naciaj ĵurnaloj artikoloj, en kiuj oni kontestas la politikan neŭtralecon de Universala Esperanto-Asocio,

DEKLARAS

ke al tiuj diskonigoj kaj gravaj akuzoj mankas ĉia bazo de vero kaj ke ne ekzistas unu sola pruvo, kiu pravigus tiajn misprezentojn,

ke la politika neŭtraleco de UEA, kiel ĝi estas priskribita en la artikoloj 4 kaj 13 de ĝia statuto, ĉiam estis kaj ĉiam restos la fundamenta gvidprincipo de ĝia tutmonda agado kaj daŭre konsistigas la neŝanceleblan bazon de ĝia ekzistado,

ke la Asocio estas preta kunlabori kun ĉiuj fortoj strebantaj al unueca komuna celo,

REKOMENDAS

ke la estraro kaj la redaktoro de revuo „Esperanto“ evitu diskutojn pri la longe diskutitaj faktoj kaj pri la personecoj de nunaj aŭ antaŭaj gvidantoj de la Movado,

PETAS

ke tiu ĉi deklaro estu vastskale diskonigata per ĉiuj taŭgaj rimedoj de informado.

ESPERANTA-RENKONTIĜO EN HELME

La ĉi-jara renkontiĝo „Esperanto kaj Naturo VI“ okazis en Suda Estonio, en la profesia mezlernejo de Helme, de la 25-a de julio ĝis la 3-a de aŭgusto. Partoprenis 110 esperantistoj el 9 respublikoj de USSR (Rusio, Latvio, Litovio, Estonio, Ukrainio, Blankrusio, Armenio, Baŝkirio, Moldavio) kaj 2 aŭtonomiaj respublikoj (Komi kaj Kazahi).

Post la malferma ceremonio oni iris al la

komuna tombo de la faŝismo-viktimoj kaj metis florkronon.

La programo de la somera universitato, kies gvidanto estis prof. B. Tokarev el Moskvo, estis tre interesa. Kutime la ĉeftemo estis la medioprotekto.

Prof. S. Podkaminer el Leningrado faris interesajn prelegojn, kiel „Venkovojo de la E-movado“, „Esperanto en la pacmovado“ k. a.

prof. B. Tokarev same interese prelegis pri diversaj temoj, ekzemple „Tekniko de la versarado ĉe diversaj skoloj de la E-poezio“ k. a. Interesan prelegon pri E-problemoj faris ankaŭ la ĵurnalisto A. Ĥarkovskij el Moskvo. Sume en la kadro de la somera universitato okazis interesaj prelegoj pri medioprotekto, lingvo kaj literaturo, medicino, pedagogio, naturo k. a.

Paralele kun la somera universitato okazis ankaŭ seminario de pedagogoj, kiun gvidis la konata ukraina pedagogo Andreo Rogov, kaj kurso por novaj esperantistoj.

Estis aranĝitaj kelkaj ekspozicioj. Plej larĝe ekspoziciis la E-veterano Arnoldo Minak el Parnu — ĉefe pri E-literaturo kaj historio, kaj la E-klubo de Viljandi — pri naturo kaj pri „TTV“ (Tutmonda Tago de la Viroj — la 1-a de aprilo).

La partoprenantoj en la renkontiĝo piediris al la tomboj de la estona E-poeto Hendrik

Adamson kaj la aktiva esperantisto L. Tangsoo el u. Torva. Sur ambaŭ tombojn oni metis florkronojn. Post tio oni iris al urdo Torva, kie oni konatiĝis kun tieaj belegaj hejmgardenoj. Okazis ankaŭ ekskurso per aŭtobusoj al sudestonaj pitoreskaj lokoj.

Dum la vesperoj okazis dansado-kantado, projekciado de diapozitivoj, teatra prezento k. a. La lasta tendartago finiĝis per gaja karnavalo.

Plej aĝa partoprenanto en la tendaro estis la 85-jara J. Luppe, membro de la E-klubo en Viljandi, kies jubilean datrevenon oni festis dum la lasta kunsido. Ankaŭ nia ĉie konata E-veterano Henrik Seppik partoprenis la tendaron.

Agrable kaj utile estis pasigitaj la tagoj en la tendaro kun novaj kaj malnovaj geamikoj. Ĉiuj disiĝis kun pensoj kaj esperoj pri la venontjara EKN VII.

*S. Lomp
Viljandi, USSR*

ESPERANTO EN PORTUGALIO

Post la renverso de la faŝismo en Portugalio la 25-an de aprilo 1974, en la lando aperis ebleco por libera kaj fruktoriĉa E-movado.

Ekde marto ĉ. j. en la ĉefurbo Lisabono komencis aperi dumonata organo de la Portugala E-Asocio sub la titolo „Nia Bulteno“. Ĉi estas 16-paĝa ofseta periodaĵo, de kiu jam aperis tri numeroj.

El n-ro 3 ni ekscias, ke la 7—8-an de junio en Porto okazis tutlanda E-renkontiĝo. Partoprenis preskaŭ 100 esperantistoj. Gastis dudek-

membra grupo el u. Vigo (Hispanio) kaj tri esperantistoj el Nederlando. La renkontiĝon arde salutis la ŝtata provincestro d-ro Cal Brandao, kiu alte taksis la E-agadon. En la kadro de la renkontiĝo estis aranĝita ekspozicio, okazis kutura vespero, vizito de vidindaĵoj k. a. La renkontiĝo fiksas la plej urgajn taskojn por firmigi la Asocion kaj plimultiĝi ĝian membraron, por uzi la Internacian Lingvon por la celoj de la socialisma revolucio, por vasta informado pri la socia kaj kultura vivo en Portugalio.

CELHAVE KAJ SISTEME

Tria jaro de Sciencaj Vesperoj en la Budapeŝta Grupo „Konkordo“

En la aplikado por sciencaj celoj Esperanto tute ne okupas la lokon, kiu estus en kontentiga preporcio kun la ĝenerala evoluinteco de la E-Movado — konstatis dum siaj diskutoj en 1972 la fakuloj-membroj de la budapeŝta grupo «Konkordo». Rezulte de la diskuto ili trovis vojon, kiu promesis sukcesojn ĉi-rilate sen ia ajn administracia kaj organiza ŝarĝo. Estis decidite, ke en la ekzistanta kadro de la grupo «Konkordo», kiu jam havis multjaran pasintecon kaj disponis pri kunvenejo en la centro de la hungara ĉefurbo kun bona alproksimebleco el ĉiuj direktoj, estu aranĝataj tiel nomataj Sciencaj Vesperoj.

La celoj de ĉi tiuj Sciencaj Vesperoj estis signifitaj jene:

1. Aŭskulti kaj pridiskuti altnivelajn prelegojn, laŭeble el ĉiuj terenoj de la sciencoj, kaj tiamaniere parte informi la

partoprenantojn pri novaj sciencaj atinĝaĵoj, parte demonstri la eblecojn kaj kreskigi la rutinon de la perbuŝa aplikado de Esperanto por sciencaj celoj.

2. Estigi daŭran spiritan kontakton kun la eksterlanda scienca vivo esperantista en formo de recenzaj prelegoj.

3. Okupigi pri aktualajoj koncernantaj la aplikadon de Esperanto en la sciencoj.

La unua Scienca Vesperto estis aranĝita la 27-an de novembro 1972, kaj de tiam ĝis la fino de majo 1975, do dum tri sinsekvaj akademaj jaroj okazis entute 45 vesperoj kun 51 prelegoj. La membroj aktivis ekster la grupo: du el ili prelegis ĉe la Beograda Internacia Somera Universitato en 1973 kaj ili aranĝis Sciencajn Sesiojn kun kvin sciencaj prelegoj dum la Hungarlanda Esperanto-Kongreso en 1974. Kelkaj membroj prelegis en provincaj kluboj.

La 8-an de julio, tute neatendite, forpasis en sia 74-jara aĝo la sindona kaj tre agema sofia esperantisto Stetan Kiraĝiev.

Li devenas el la laborpopolo. Lia patro estis ĉarpentisto. Jam infano kaj junulo Kiraĝiev

FORPASIĜIS STEFAN KIRAĜIEV!

ekŝatis la laboron, helpante sian patron vivteni la multnombran kaj malriĉan familion. Kiel junulo Stefan Kiraĝiev finis la pedagogian gimnazion en sia naskiĝurbo Jambol. Jam tiam li fariĝis arda esperantisto kaj tia li restis ĝis sia lasta tago.

Kiraĝiev multjare laboris kiel instruisto en fundamenta lernejo. Samtempe li finis foreste pedagogion en la universitato. Pro sia bonega laboro, vasta erudicio kaj senduba kapableco li estis nomita inspektoro.

Do: popola instruisto, lerneja inspektoro, arda esperantisto — tia estis Stefan Kiraĝiev. Kaj ankoraŭ: unu el la plej bonaj Esperanto-tradukistoj de poezio en nia lando. Fama pro sia laboremo, energia kaj entuziasma en ĉiu iniciato, kiu rilatas al la komuna bono, ege modesta kaj bonkora homo, helpema al ĉiuj — tia li restos en la memoro de ĉiuj esperantistoj.

Membro de la Sofia Instruista E-Societo „Diĉo Petrov“, Kiraĝiev montris grandan aktivecon kiel preleganto kaj kursgvidanto. Ofte li plezurigis la ĉeestantojn de kunvenoj de la Esperantista Klubo ĉe la Centra Domo de la Instruisto en Sofio, legante siajn poeziajn verkojn — originalajn kaj tradukitajn.

Stefan Kiraĝiev lasis helan spuron en la bulgara E-movado kaj grave kontribuis por la progresigo de la E-poezio.

La menciitaj pli ol 60 prelegoj estis de fakuloj, inter ili du doktoroj de sciencoj, sep universitataj doktoroj kaj pluraj aliaj elstaruloj. Kun du esceptoj, ĉiuj prelegintoj havas universitatan diplomon. Naŭ el ili okupiĝas pri sociaj sciencoj (marksismo-leninismo, juro, muziko, kulturhistorio, lingvistiko, esperantologio), kvin kultivas sciencojn pri la viva naturo (agrokulturo, medicino, biologio) kaj dektri pri la senviva naturo (fiziko, kemio, geologio, astronomio kaj diversaj teknikaj sciencoj kiel komputado, elektrotekniko, metalurgio, hidrotekniko).

Inter la ĝis nun ne preleginta aŭskultantaro troviĝas kultivantoj ankaŭ de aliaj sciencoj. Krom diplomitoj multfoje partoprenas la Vesperojn studentoj kaj aliaj interesitoj. La nombro de la partoprenantoj

de la opaj Vesperoj variis inter 10 kaj 60. La averaĝa nombro estis ĉ. 18.

Koncerne la 1-an kaj la 3-an punktojn de la celoj, la Sciencaj Vesperoj bone plenumis sian taskon. Ankaŭ la dua punkto estis plenumita, ĉar okazis multaj recenzaj prelegoj, pere de kiuj la aŭskultantaro informiĝis pri la aktiveco de eksterlandaj sciencistoj-esperantistoj. Eĉ trifoje prelegis eksterlandaj gastoj. Tamen estas necese, ke en la estonto la interŝanĝo de prelegantoj disvolviĝu kaj la prelegoj de eksterlandaj fakuloj konsistigu esencan parton de la programaro de Sciencaj Vesperoj. Same la grupo «Konkordo» povas proponi prelegantojn por eksterlandaj sciencaj organizaĵoj esperantistaj, ja ĝi jam disponas almenaŭ pri dekduo da tiaj fakuloj, kiuj estas eminentaj ne nur en siaj fakoj, sed ankaŭ kiel

Redakta Komitato: Kunĉo VÂLEV (ĉefredaktoro), Nevenka ALEKSIEVA, Marin BÂCEV, Ĥristo GOROV, Asen GRIGOROV, Stefka ĤRISTOVA, Nenko JONKOV, Krâstju KARUCIN, Haim LEVI.

Administra sekretario kaj korektanto: Minko CONKOVSKI

Sofio, poŝtkesto 66

Tel. 31-00-29

prelegantoj esperantlingvaj. Tiaj prelegoj povas esti faritaj ekz. okaze de alicelaj oficialaj vizitoj.

Ekster la kadroj de la listigitaj tri plan-punktoj la membroj sukcese aktivadis ankaŭ en la tereno de publikigo... Ĉi tie estu nur menciite, ke la ĝis nun plej grava rezulto de tiu ĉi agado estas en la manoj de la leganto: la studo-kolektaĵo «Sciencaj Komunikaĵoj». Kiel videblas el ĝi, la grupo «Konkordo» iniciatis publikigan kunlaboron kun aliaj grupoj, ĉefe kun la Medicina Grupo. La ampleksigo de kunlaboro ankaŭ kun aliaj grupoj estas evoluanta kaj evoluenda.

La eĉo de nia agado estis ege malforta. Al informoj pri nia aktiveco en la revuo «Esperanto» kaj en la «Budapeŝta Informilo» reagis nur kelkaj personoj. Ni scias, ke multaj legis pri nia rondo, eĉ ke multaj el ili interesiĝas pri ĝi. Tamen ili ne skribis, ne proponis kunlaboron. Kial?

Ni alvokas ĉiun fakulon esperantiston, eksterlandan kaj enlandan, se ili vizitas Budapeŝton, ne forgesi viziti ankaŭ nian klubon. Se eksterlandano anoncas sin perletere ĝis la 8-a de la antaŭa monato, la anonco pri lia prelego estos presita en la

«Budapeŝta Informilo».

Scienca Vespero estos nepre aranĝata la duan kaj la kvaran merkredojn de ĉiu monato (escepte de junio, julio kaj aŭgusto), je la 18-a horo, en la domo de Orvos, Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete, Münich Ferenc u. 32, Budapest V. Ducent metroj de la metroo-stacio Kosuth-tér.

VIKTORINO

„Kion vi scias pri urbo Plovdiv kaj pri ĝia evoluo?“ — tio estas perletera viktorigo por eksterlandanoj, dediĉita al la naskiĝtago de Zamenhof kaj al la 75-jariĝo de E-Societo „Kulturo“ en Plovdiv, Bulgario. Dezirantoj partopreni ĝin petu demandojn kaj akcesorajn materialojn. Respondojn sendu plej malfrue ĝis la 15. 01. 1976 al E-Societo „Kulturo“, p. k. 151, 4000 Plovdiv, Bulgario. La premioj: partopreno en la Internaciaj E-Kursoj en Pisanica kaj aliloke, septaga restado en Plovdiv dum la Internacia Foiro, partopreno en „Ora Feriado“ en Pamporovo.

La premioj estos anoncitaj je la 15. 02. 1976, kiam oni celebros la datrevenon de E-Societo „Kulturo“. Ĉiu partoprenanto ricevos atestilon.

RAKONIO PRI VIETNAMA INFANO

Japana verkisto Saotome Katumoto renkontiĝis en Bupapeŝto kun 13-jara sudvietnama knabino Tran Thi Da, karese nomata Danjo. Tiu ĉi knabino, viktimo de la usona agreso, kun grupo da vjetnamaj gejunuloj en 1971 vizitis kelkajn landojn de Orienta Eŭropo, interalie Bulgarion kaj Hungarion. En sia rakonto¹ la aŭtoro kortuŝe priskribas ŝian vivhistorion.

Fl la paĝoj de la verketo fakte parolas Danjo mem, kaj ŝia rakonto frostotremigas la leganton. Post invado de usona trupo al ŝia vilaĝeto, sukcesis forkaŝi sin sole ŝi kaj ŝia du-jara fratineto. Ĉiuj ceteraj: virinoj, infanoj kaj maljunuloj estis kruele mortpafitaj de la usonaj barbaroj. Unu el la sennomaj vilaĝoj, kia estis Song Mi, ekstaras antaŭ niaj konsternitaj koroj.

La aŭtoro post la renkontiĝo ne forgesas la karan infaninon, li interesiĝas pri ŝi, daŭrigas la serĉadon post ŝia reveno al Nord-Vjetnamio kaj kun teruro ekscias pri ŝia duafoja dan-

ĝerega travivaĵo: ankaŭ en Nord-Vjetnamio Danjo estis bombita de usonaj aviadiloj, grave vundita kaj apenaŭ savita.

La verko ne lasas indiferenta la leganton, kiu kun premita koro sekvas la rakonton pri la eta vjetnama knabino. Sed la aŭtoro ligas la sorton de Danjo kun la sorto de la tuta heroo vjetnama popolo; tion li faras per la maniero de publicisto, de pasia pachtalanto, de decida senmaskiganto de la usonaj imperiistoj.

La tradukon faris membroj de la Esperanto-Societo en Ikebukuro, Japanio.

La broŝuro estas ofsete presita, kun klara preso kaj ilustraĵoj.

M. Ljub.

¹ *Danjo en Vjetnamio de Saotome Katumoto. Traduko el la japana lingvo. Ikebukuro Esperanto-Societo Tokio, 1974. Paĝoj 46.*

Post la 30-a de novembro abono al „Bulgara Esperantisto“ estos ebla nek per la poŝtoj, nek per la asocia kancelario, kiel tio estis farata de multaj

samideanoj ĝis nun.

Do — abonu kaj abonigu tuj, senprokraste, energie, entuziasme!

Ni nepre atingu 5000!